

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΟΥ ΜΑΘΑΙΟΥ

ΕΚΚΟΣΜΙΚΕΥΣΙΣ

Αρχμ. Γεωργίου, Προηγούμενου της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 9 Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ 2017

- ✿ Παγκρατίου Ιερομάρτυρος ἐπισκόπου Ταυρομενίας (α' αϊ.).
- ✿ Διονυσίου τοῦ ῥήτορος καὶ Μητροφάνους ὁσίων τῶν ἐν Ἄθῳ,
- ✿ Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (1770).

ΕΚΚΟΣΜΙΚΕΥΣΙΣ

‡ εκκοσμίκευσις, σαν ένα ισχυρό κύμα μοντερνισμού κατακλύζει σήμερα τον λαό μας.

Ἐκκοσμίκευσις είναι ο χωρισμός της καθημερινής μας ζωής, της εθνικής μας ζωής, της παιδείας, του πολιτισμού μας από τον Χριστό και την Εκκλησία και η οργάνωσις του κόσμου μας σαν να μη υπάρχει Χριστός. Ἐτσι ο εκκοσμικευμένος ἄνθρωπος εορτάζει Χριστούγεννα χωρίς Χριστό και Πάσχα χωρίς τον Αναστάνα.

Ὅμως το να ζούμε και να οργανώνουμε την ζωή μας, τον πολιτισμό μας, τον κόσμο μας χωρίς Χριστό και εκτός της Εκκλησίας, είναι κάτι ξένο προς την μακραίωνα Ελληνορθόδοξο Παράδοσί μας.

Πάντοτε μέσα στην Παράδοσί μας βλέπουμε ότι το ἔθνος και η Εκκλησία συνεπορεύοντο. Οι Βυζαντινοί δεν είχαν Εθνικό Ὑμνο, γιατί Εθνικός τους Ὑμνος ἦταν το «Τῆ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῶ τὰ νικητήρια»· ο Πατριάρχης ἦταν Εθναρχης, όταν κινδύνευε το ἔθνος. Οι ἄνθρωποι δεν ἦσαν σχιζοφρενείς· ἐφ' ὅσον οι ἴδιοι οι ἄνθρωποι ἦσαν πολῖται τοῦ ἔθνους και Χριστιανοί, μπορούσαν να αφήσουν το ἔθνος ἔξω από την Εκκλησία ἢ την Εκκλησία ἔξω από το ἔθνος; Το ἔθνος και ὅλη του η ζωή ἔπρεπε να βαπτισθῆ μέσα στην Εκκλησία και να μεταμορφωθῆ.

Μέχρι τώρα ψάλλουμε στον Ὄρθρο της Κυριακῆς τα Εξαποστειλάρια και τα Δοξαστικά, που είναι ἔργα αυτοκρατόρων (Λέοντος του Σοφού και Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου). Ο ὕμνος «Ὁ Μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ» λέγεται ότι είναι ἔργο του Ιουστινιανού, ο οποίος υπήρξε μέγας στρατηλάτης, σπουδαῖος νομοθέτης και ἄνθρωπος της Εκκλησίας. Αυτοί ἦσαν ἄνθρωποι λειτουργημένοι. Και ἔτσι μέσα στην Εκκλησία περνούσε η εθνική ζωή.

Κατά τον ἴδιο τρόπο η κοινωνική ζωή και η Εκκλησία ἦσαν αλληλένδετοι. Η γέννησις των ανθρώπων, ο γάμος, ο θάνατος, η ψυχαγωγία, οι

Κυριακή Ε' του Ματθαίου

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. η' 28-θ' 1)

Ἐὼ καιρῶ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἤλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξεληθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ ὤρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

εορτές, τα πανηγύρια, η σπορά, ο θερισμός, όλα αυτά είχαν κέντρο την Εκκλησία.

Ἐπίσης η παιδεία και η Εκκλησία ἦσαν αλληλένδετοι στην Παράδοσί μας. Εἶναι γνωστό ἐκεῖνο το μικρὸ ποίημα: «Φεγγαράκι μου λαμπρὸ, φέγγε μου να περπατῶ, να πηγαίνω στο σχολειό, να μαθαίνω γράμματα, γράμματα σπουδάγματα, του Θεοῦ τα πράγματα». Στο σχολειό, δεν πήγαιναν για να μάθουν τα ἄθεα γράμματα, πήγαιναν να μάθουν τα γράμματα του Θεοῦ. Η εορτή των Τριῶν Ἱεραρχῶν στα χρόνια της Τουρκοκρατίας ἦταν και εορτή του ἔθνους, που δεν νοεῖται χωρὶς την παιδεία των Ἱερῶν Γραμματέων. Σήμερα πάμε να το καταργήσουμε και αυτό.

Βαπτίζόντουσαν λοιπὸν ὅλα μέσα στην Εκκλησία. Ἦσαν ὅλα λειτουργημένα...

Βλέπουμε ἐπίσης ὅτι σήμερα υπερτονίζεται ὡς σκοπὸς της ζωῆς η ευημερία. Ὑλιστικὸί κυρίως στόχοι τίθενται ὡς σκοποὶ του Κράτους, της παιδείας και του λαοῦ μας.

Τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι αὐτὴ ἡ ατμόσφαιρα της εκκοσμικεύσεως, μέσα στην οποία ζοῦμε, εἶναι φυσικὸ να επηρεάζη τους Χριστιανούς. Ἐτσι ἡ Εκκλησία στην συνείδησι των εκκοσμικευμένων ἀνθρώπων χάνει την προφητικὴ της διάστασι. Γίνεται ἓνα κοσμικὸ θρησκευτικὸ ἴδρυμα κοντὰ στα ἄλλα ἰδρύματα και τούτο για να ικανοποιούνται οἱ θρησκευτικὲς ἀνάγκες ἐκείνων που «θρησκεύουν». Η Εκκλησία παύει να εἶναι τὸ κέντρο

Κυριακὴ Ε' του Ματθαίου

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Εκείνον τον καιρόν, όταν ήλθεν ο Ιησούς εις την χώραν των Γαδαρηνών, τον προϋπάντησαν δύο δαιμονισμένοι, οι οποίοι έβγαιναν από τα μνημεία, πολύ επικίνδυνοι, ώστε κανείς δεν ήτο δυνατόν να περάση από τον δρόμον εκείνον. Και εφώναξαν, «Τι έχεις μαζί μας Ιησού, Υιέ του Θεού; Ήλθες εδώ προ-ώρως για να μας βασανίσης;». Μακρυνά από αυτούς ήτο μία μεγάλη αγέλη από χοίρους, που έβοσκαν. Και οι δαίμονες τον παρακαλούσαν και έλεγαν, «Εάν μας διώξης, άφησέ μας να πάμε εις την αγέλην των χοίρων». Και αυτός τους είπε, «Πηγαίνετε». Αυτοί δε εβγήκαν και επήγαν εις την αγέλην των χοίρων. Και ολόκληρη η αγέλη κατακρημνίσθηκε εις την θάλασσαν και εχάθηκε εις τα νερά. Οι δε βοσκοί έφυγαν και όταν ήλθαν εις την πόλιν, τους τα είπαν όλα διά τους δαιμονισμένους. Και όλη η πόλις εβγήκε εις συνάντησιν του Ιησού και όταν τον είδαν, τον παρεκάλεσαν να φύγη από τα σύνορά τους. Και εμπίηκε εις πλοιάριον, επέρασε απέναντι και ήλθεν εις την δικήν του πόλιν.

(ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, έκδ. Αποστολικής Διακονίας)

μεταμορφώσεως της ζωής όλου του κόσμου και όλης της ενορίας και γίνεται ένα ίδρυμα ικανοποίησης των θρησκευτικών αναγκών ωρισμένων ανθρώπων που έχουν την «διοτροπία» να θρησκεύουν. Δηλαδή, από κέντρο της ζωής των ανθρώπων μετατίθεται στο περιθώριο.

Μ' αυτή την έννοια δέχεται η κοσμική κοινωνία την Εκκλησία. Δεν την δέχεται όμως στον προφητικό της ρόλο. Δεν την δέχεται ως ανακαίνισι και ως μεταμόρφωσι του κόσμου. Την δέχεται ως διακοσμητικό στοιχείο της κοινωνίας. Μεταξύ των άλλων θεσμών έχουμε κι ένα ακόμη, την Εκκλησία. Εκεί γίνονται οι γάμοι, οι βαπτίσεις, τα μνημόσυνα και λοιπές τελετές που αρέσουν στον κόσμο. Μια τέτοια Εκκλησία δεν την απορρίπτουν ούτε και οι άθεοι. Ο παπάς δεν είναι ο πατέρας της ενορίας αλλά ο υπάλληλος ενός θρησκευτικού ιδρύματος. Έτσι η θρησκεία γίνεται θρησκεία της Κυριακής. Όχι κάτι που αλλάζει όλη την ζωή κι όλες τις ημέρες της εβδομάδος, αλλά κάτι με το οποίο ασχολούμεθα μόνο μια ώρα την Κυριακή που θα πάμε στην Λειτουργία.

Δηλαδή θυμόμαστε ότι είμαστε Χριστιανοί μια ώρα την Κυριακή που πάμε στον Ναό και όλη την άλλη εβδομάδα ζούμε σαν να μη υπάρχει Εκκλησία, σαν να μη υπάρχει Χριστός.

Ποια είναι τα αποτελέσματα της εκκοσμικεύσεως;

Φυσικά, είναι ο χωρισμός από τον Θεό. Και ο χωρισμός από τον Θεό φέρει τον θάνατο.

Κυριακή Ε' του Ματθαίου

Στην προσωπική ζωή επίσης είναι καταστροφή. Διότι πώς μπορεί ο άνθρωπος να ζήσει αληθινά χωρίς μια ζωντανή κοινωνία με τον Θεό; Πώς μπορεί να αγαπήσει τον συνάνθρωπό του, άμα δεν έχει το Άγιο Πνεύμα στην καρδιά του;

Στην κοινωνική ζωή επίσης είναι διάλυσις. Διότι η κοινωνία μη έχοντας τον Χριστό να ενώνει τους ανθρώπους και να τους μεταμορφώνει, ούτε μεταμορφώνεται ούτε ενώνεται.

Στην εθνική ζωή πάλι είναι καταστροφή· διότι οικοδομούμε ένα Έθνος χωρίς πνευματική βάση. Ένα Έθνος χωρίς Χριστό, που σημαίνει ένα Έθνος που δεν μπορεί να ξεπεράσει την φθορά της Ιστορίας και δεν γίνεται οδός προς τον ουρανό. Γνωρίζουμε από την Ιστορία μας πως εκείνο που εκράτησε τον Ελληνισμό ήταν η Ορθοδοξία. Αυτό δεν το λένουν μόνο Έλληνες ιστορικοί, το λένουν και ξένοι. Ο Βυζαντινός πολιτισμός ήταν ο πιο πολυεθνικός πολιτισμός που υπήρχε· εκτεινόταν στο μεγαλύτερο πλάτος (στις πιο πολλές ηπείρους), δέχθηκε τις περισσότερες επιδρομές αλλοφύλων και όμως άντεξε περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο κράτος, διότι είχε ως συνεκτικό δεσμό την Ορθοδοξία. Επιβίωσε κάτω από την φρικτή Τουρκοκρατία επί 400 χρόνια και φθάνει μέχρι σήμερα. Θεμέλιο ήταν η Ορθοδοξία, ο Χριστός.

Τώρα βγάζουμε τον Χριστό από το κέντρο. Νομίζω πως αυτό θα είναι η αρχή του τέλους του Ελληνικού Έθνους. Αυτό το βίαιο σπάσιμο του λαού μας από την Παράδοσή του είναι ένα πνευματικό έγκλημα.

Πώς θα αντιδράσουμε;

Κυρίως με την προσωπική μας μετάνοια. Γιατί αν δεν είμαστε εμείς άνθρωποι μετάνοιας, δεν μπορούμε να λειτουργήσουμε σωστά μέσα στον κόσμο ούτε να συνειδητοποιήσουμε αυτή την αρρώστια που σαν πνευματικός καρκίνος οδηγεί το Έθνος στον αργό θάνατο.

Αρχιμ. Γεωργίου, Προηγούμενου της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου, από το βιβλίο «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΟΥΜΑΝΙΣΜΟΣ - ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΠΑΠΙΣΜΟΣ», σελ. 71-72 & 78-80, Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους 1995

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τρίτη 11 Ιουλίου 2017, Παρεκκλήσι Υπαπαντής 7:00π.μ.

Τετάρτη 12 Ιουλίου 2017, Παρεκκλήσι Υπαπαντής 7:00π.μ.

Παρασκευή 14 Ιουλίου 2017, Παρεκκλήσι Οσίου Δαβίδ 7:00π.μ.

Σάββατο 15 Ιουλίου 2017, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. ΚΑΙ FAX: 22990 40040,

e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακή Ε' του Ματθαίου